

100. rocznica urodzin Karola Wojtyły – św. Jana Pawła II



**"Nie czas teraz wstydzić się Ewangelii,
ale czas głosić ją na dachach".**

Światowe Dni Młodzieży Denver, 1993 r.

18 maja 2020 roku, obchodzimy 100. Rocznicę urodzin św. Jana Pawła II – Karola Wojtyły.

Historia życia Karola Wojtyły, to opowieść o artyście, poecie, filozofie, wychowawcy młodzieży, kapłanie oraz polityku, o Jego wpływie na kształt dzisiejszego świata. Jego fascynująca biografia pokazuje, że życie ludzkie może być zwyczajne w swej niezwykłości.

Dzisiejsza młodzież i dzieci to pokolenie, które urodziło się pod koniec życia św. Jana Pawła II lub po Jego śmierci. Jego osoba mimo wielu Jego dzieł, książek i filmów Jemu poświęconych jest dziś im mało znana. Jednak prawie każdy z nich chciałby się dzisiaj spotkać z naszym świętym Papieżem.

Planowaliśmy przygotować uroczystość z okazji rocznicy Jego urodzin, ale niespodziewana epidemia nie pozwoliła na realizację tego przedsięwzięcia.

Widowisko pt.: „**Pamięć, która trwa**” nie mogło się zostać sfinalizowane, ale pamięć trwa. Świadczą o tym, zamieszczone poniżej pytania do Ojca Świętego, które chciałaby Mu dzisiaj zadać młodzież z naszej szkoły:



Gdybym mogła spotkać Jana Pawła II, to moich pytań byłoby bardzo wiele. Historię Jego życia poznałam dzięki mamie, która czytała bardzo dużo książek i oglądała filmy o Papieżu. Opowiadała mi o dzieciństwie i młodości Karola, bo tak miał na imię. Niestety Papież zmarł 2 lata przed moimi narodzinami. Dlatego wszystko, co wiem o Janie Pawle II, zawdzięczam książkom, filmom i opowieściom mamy.

Moich pytań do Papieża byłoby mnóstwo np.:

- Skąd brał siły i wiarę, kiedy odchodzili od niego najbliżsi - mama, brat i tata? Każdy z nich odszedł, a Papież nie mógł się z nimi pożegnać.
 - Skąd czerpał siłę, by przebaczyć Ali Agcy, który prawie Go zabił?
 - Jak postępować, by nie zgubić wiary, kiedy jest tyle pokus?
 - Czy Maryja -Matka Boża, którą tak wielbił, kiedyś przemówiła do Niego?
- Papież jest naszą Polską dumą. Niedoścignionym wzorem, cudownym człowiekiem, który potrafił zjednoczyć wszystkie wyznania świata.

Kochał bezgranicznie wszystkich ludzi z wzajemnością, bo kochali Go na całym świecie.

Joanna Zontek kl. VI b.



Gdybym miał zdolności paranormalne, pozwalające na przenoszenie się w czasie, z pewnością chciałbym spotkać się z Janem Pawłem II i zapytać Go o kilka życiowych porad, a także wyrazić swój podziw dla Jego osoby.

W pierwszych słowach powiedziałbym Mu jak bardzo Go brakuje w obecnych czasach pełnych niepokoju o zdrowie, życie i ekonomiczny byt, setek tysięcy ludzi na całym świecie. Zapytałbym Go także, jak radził sobie w swoim życiu pełnym cierpień, trosk i problemów, zarówno tych osobistych – związanych z przed-wczesną śmiercią najbliższych mu osób – jak i tych dotyczących ogół społeczeństwa, a związanych z II Wojną Światową, a później z komunizmem.

Chciałbym także dowiedzieć się skąd czerpał tyle siły do pomocy innym ludziom (niezależnie od przejawianych przez nich poglądów i postaw), zachowując przy tym optymizm.

Wreszcie zapytałbym świętego Papieża o to, co myśli o obecnym stanie polskiej demokracji i czy nie jest Mu smutno patrząc na ten obraz.

Z innych kwestii chciałbym się także dowiedzieć, czy życie papieża jest trudne i czy w Rzymie nie bywało Mu za gorąco.

Jakub Czechowski kl. VIII



Jana Pawła II i ludzi młodych łączyła szczególna więź. Towarzyszyli mu niezależnie od tego, czy był księdzem, czy biskupem. On sam cały czas czuł się młodym duchem i zawsze wiedział czego chce. Słowa, które kierował do nas, młodych ludzi, dawały nam otuchę i pociągały do działania.

Wiem, że kochał On wszystkich ludzi tak samo, ale najbardziej nas, młodzież, kochał i wierzył w nas, bo „my”, jak mówił, jesteśmy przyszłością tego, nie zawsze uczciwego, świata. Podziwiam Go za to, że od małego wiedział, że chce służyć i pomagać ludziom. Zawsze mówił nam, jaką ogromną wartością jest dla nas wiara. Gdybym zobaczyła Ojca Świętego na pewno bym na początku nie dowierzała, bo przecież to coś niezwykłego ujrzeć dzisiaj w rzeczywistości Jana Pawła II.

Gdybym miała okazję Go jednak spotkać na pewno podziękowałabym mu za to, że „uczył jak dążyć do świętości i być świętym”. Dziękuję Tobie, że byłeś prawdziwym Polakiem, że uczyłeś mnie polskości. Także pragnę podziękować Tobie za to, że uczyłeś nas jak szanować, kochać i tolerować innych ludzi. Nauczyłeś mnie jak żyć modlitwą i jak się modlić. Kochany Ojczy Świąty, chcę Ci podziękować też za lekcje pokory, skromności i czystości. Twoje słowa zawsze trafiały do uszu młodzieży i zostawały na zawsze w ich pamięci.

Chciałabym Cię zapytać skąd czerpałeś tyle siły, skąd w Tobie tyle spokoju, tyle wiary w człowieka. Skąd czerpałeś tyle mocy na to wszystko, co się działo w Polsce i na świecie. Janie

Pawle II, Ty jesteś i będziesz ważny w moim życiu na zawsze. Jesteś po prostu wzorem do naśladowania. Dziękuję Ci za to, że po prostu jesteś. Nigdy o Tobie nie zapomnę.

Wiktoria Szczerba kl. VIII



Ojcze Święty, gdybyś pozwolił, zadam Ci kilka pytań:

- Jakie jest Twoje ulubione miejsce na ziemi?
- Co czułeś, gdy w młodzieńczych latach umarła Ci mama?
- O czym myślałeś, gdy zawierzałeś życie Maryi?
- Co pokierowało Tobą w życiu, że zostałeś księdzem, następnie Papieżem?
- Czy wahałeś się wybierając studia?
- Co czułeś czyniąc dobro i głosząc Ewangelię tłumom słuchających Cię ludzi?

Oliwia Domasik kl. VII



Wielu ludzi w dzisiejszych czasach szuka swojej drogi, pasji i mają duży problem z poszukiwaniem w głębi siebie, tego co tak naprawdę najlepiej potrafią i jaką drogę wybrać w życiu. Św. Janie Pawle II, co byś im dzisiaj doradził, aby lepiej i szybciej odnaleźli swoje powołanie?

Dziś ludzie są prześladowani z powodu swojej wiary. Jak podtrzymałbyś ich na duchu, aby wytrwali w wierze?

Niektórzy ludzie są zagubieni we współczesnym świecie – odchodzą od Boga. Co byś im powiedział, aby pozostali wierni Chrystusowi, aby wrócili na drogę wiary?

Czy każdy na nowo może uwierzyć w Pana Jezusa?

Paulina Spiesz kl. VIII

